

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Ritzaus telegram af 5. marts 2003: »K går til angreb på efterlønnen.«

Som tidligere meddelt er dette spørgsmål udgået af dagsordenen i dag.

Spm. nr. S 2351

2) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvad drager den danske regering af konklusioner med hensyn til en løsning af Irakrisen efter Blix' afrapportering i FN's Sikkerhedsråd den 7. marts 2003, og mener statsministeren, at USA har ret til at starte en krig mod Irak, selv om det sker uden Sikkerhedsrådets opbakning, og vil regeringen trække det danske styrkebidrag tilbage, hvis der ikke foreligger opbakning fra Sikkerhedsrådet?«

Villy Søvndal (SF):

Jeg blev meget glad, da jeg så statsministerens udmelding i går under overskriften: »Gemmeleg på være slut«, for jeg tænkte, at det da ville betyde, at nu indser statsministeren, at han er nødt til at svare på, hvad den danske situation er. Jeg har jo i månedsvis efterlyst et klart svar fra statsministeren på, hvad den danske position er i forhold til en krig, der bliver uden for FN, hvor statsministeren som et mantra har sagt, at vi var forankret i FN, og alle andre typer af svar ville han ikke forholde sig til.

Det står jo klart, at USA ikke får et flertal i FN's Sikkerhedsråd for en krig mod Irak, på samme måde som det står klart, at i hvert fald to af de faste medlemmer af Sikkerhedsrådet, nemlig Rusland og Frankrig, vil nedlægge veto. Derfor ser jeg meget frem til, at statsministeren nu endelig bekræfter, at det er helt utænkeligt, at den danske regering støtter op bag et USA-ledet angreb på Irak, der ikke har noget som helst mandat fra FN.

Kl. 13.05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvndal har mange spørgsmål indeholdt i sit spørgsmål, og nu vil jeg tage fat på ét af de spørgsmål, som hr. Villy Søvndal har stillet. Lad os starte med, hvad jeg mener om den rapport, som våbeninspektørerne afgav i Sikkerhedsrådet i fredags, og lad mig starte med at si-

ge, at det selvfølgelig er positivt, at våbeninspektørerne kunne pege på enkelte fremskridt som f.eks. den påbegyndte destruktion af farlige missiler.

Men jeg vil også godt understrege, at det ikke løser det internationale samfunds problem, nemlig at Saddam Hussein ikke lever op til Sikkerhedsrådets krav om afrustning, og at Irak kun samarbejder lidt, kun samarbejder under pres og kun samarbejder i sidste øjeblik.

Det, der står fast, er, at Iraks redegørelse over sine masseødelæggelsesvåben fra den 7. december sidste år er mangelfuld, og i fredags gentog våbeninspektørernes leder, Hans Blix, skuffelsen over denne mangelfulde redegørelse. Vi må holde fast i, at resolution 1441 kræver, at Saddam Hussein samarbejder øjeblikkeligt, aktivt og betingelsesløst med FN, og det har hidtil ikke været tilfældet. Regeringens position er nøjagtig den samme i dag, som den har været hele vejen igennem, nemlig at videre skridt i forhold til Irak skal være forankrede i FN, og derfor støtter vi de bestræbelser, der er på at få vedtaget en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd.

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret.

Jeg synes ikke, man kan sige, at det var båret af større klarhed end de forudgående svar, men jeg vil trods alt kvittere for den, synes jeg, imødekommelse, der var fra statsministerens side, nemlig at Blix' afrapportering meldte om fremskridt.

Jeg tror også, at statsministeren kan huske, at det, der var hovedbudskabet fra Blix, var, at der var brug for mere tid – ikke år, ikke uger, men måneder – og det var lige præcis også positionen i et flertal af landene i Sikkerhedsrådet, at der skal mere tid til det. Det er den fransk-tyske position, den fransk-tysk-russiske position, det er Kinas position, det er positionen fra de fem lande, der betegnes som de usikre i den nuværende fase, at der er brug for mere tid.

Derfor igen et spørgsmål til statsministeren: Er det så ikke helt fornuftigt, at den danske regering, der normalt er tilhænger af internationale regler, også tilslutter sig den linje hos et flertal af landene i Sikkerhedsrådet, der siger: Vi har brug for mere tid, vi har brug for mere tid for at sikre, at det er afvæbning på fredelig vis, der er alternativet til den krig, der får ufatteligt store humane konsekvenser.

Der savner jeg sådan set, at statsministeren i klare vendinger tilsluttede sig det flertal i FN's